

Spm. nr. S 77

Til socialministeren (3/10 01) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvilke skridt vil ministeren tage for at sikre, at børn af nydanskere/indvandrere/asylansøgere ikke fortsat (mis)bruges som tolke for deres forældre i forbindelse med behandling/konsultation hos læge/på sygehus m.v.?«

Begrundelse

I Radioavisen i DR den 26. september 2001 kl. 07.00 dokumenteres, at børn generelt bruges som tolke i forbindelse med forældrenes behandling hos psykiater m.v. I Information den 30. januar 2001 i artiklen »Børn misbruges som tolke« omtales en lignende grotesk situation.

Svar (16/10 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Da jeg er orienteret om, at et tilsvarende spørgsmål er blevet stillet til sundhedsminister Arne Rolighed, må jeg – for så vidt angår forholdene på sundhedsområdet – henvise til sundhedsministerens svar.

Om retsgrundlaget for kravet om tolkebistand og oversættelse kan jeg oplyse, at det i Justitsministeriets vejledning fra 1986 om forvaltningsloven er anført, at forvaltningslovens § 7, stk. 1, om vejledningspligten og den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om forvaltningens undersøgelsespligt, må antages at indebære, at forvaltningsmyndighederne i almindelighed må sikre sig, at de er i stand til at forstå og blive forstået af udlændinge, der retter henvendelse til myndigheden om sager, der skal tages under behandling af myndighederne. Efter omstændighederne må myndighederne således om fornødent stille tolke- og oversættelsesbistand til rådighed for den pågældende.

I pkt. 30 i Socialministeriets vejledning om lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anføres det tilsvarende, at hvis en borger ikke behersker det danske sprog eller har et kommunikationshandicap, er det en følge af vejledningsforpligtelsen, at myndigheden normalt bør skaffe den fornødne bistand, fx i form af tolkebistand og ved at oversætte afgørelser og skriftligt materiale i fornødent omfang.

I øvrigt kan jeg henvise til mit svar til Folkeetingets Socialudvalg på spørgsmål nr. 58, folketingssamlingen 2000-2001, som også tog udgangspunkt i den nævnte artikel i Information den 30. januar 2001.

Spm. nr. S 78

Til sundhedsministeren (3/10 01) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvilke skridt vil ministeren tage for at sikre, at børn af nydanskere/indvandrere/asylansøgere ikke fortsat (mis)bruges som tolke for deres forældre i forbindelse med behandling/konsultation hos læge/på sygehus m.v.?«

Begrundelse

I Radioavisen i DR den 26. september 2001 kl. 07.00 dokumenteres, at børn generelt bruges som tolke i forbindelse med forældrenes behandling hos psykiater m.v. I Information den 30. januar 2001 i artiklen »Børn misbruges som tolke« omtales en lignende grotesk situation.

Svar (16/10 01)

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Jeg er enig med spørgeren i, at det som udgangspunkt bør undgås at anvende mindreårige børn som tolke for deres forældre i forbindelse med kontakter til sundhedsvæsenet, og at der i øvrigt kan være tilfælde, hvor der af hensyn til patienten og behandlingens karakter slet ikke bør anvendes familiemedlemmer til tolkning.

Der kan imidlertid være situationer, hvor mangel på tolkebistand kan gøre det relevant at børn eller andre familiemedlemmer, der er til stede sammen med patienten hos lægen eller på sygehuset, hjælper med at oversætte mellem behandler og patient. Der skal i sådanne situationer tages hensyn til karakteren af oplysninger, der skal oversættes, og det er op til det sundhedsfaglige personale at sikre sig, at personalets tavshedspligt ikke brydes, dvs. at det sikres, at patienten er indforstået med, at tolkningen af evt. helbredsoplysninger sker igennem et familiemedlem. Dette følger af de almindelige regler